

Sygn. akt V.2 Ka 87/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 marca 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Jacek Myśliwiec

Protokolant: Beata Pinior

w obecności Agnieszki Polus-Klyszcz – funkcjonariusza Śląskiego Urzędu Celno-Skarbowego w Katowicach
po rozpoznaniu w dniu 25 marca 2019 r.

sprawy: **A. W.**

s. J. i D.

ur. (...) w W.

oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 1 kks

I. O.

s. S. i I.

ur.(...) w J.

oskarżonego o przestępstwo z art. 107 § 1 kks

na skutek apelacji wniesionej przez obrońców

od wyroku Sądu Rejonowego w Raciborzu

z dnia 16 października 2018r. sygn. akt II K 23/17

I.utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok;

II.obciąża na rzecz Skarbu Państwa tytułem opłaty za II instancję kwotami:

- oskarżonego A. W. – 2500 (dwa tysiące pięćset) złotych,

- oskarżonego I. O. – 500 (pięćset) złotych

i zasądza od nich wydatki postępowania odwoławczego w kwotach po 10 (dziesięć) złotych.

SSO Jacek Myśliwiec

Sygn. akt V.2 Ka 87/19

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy w Raciborzu wyrokiem z dnia 16 października 2018 roku, sygn. akt IIK 23/17 uznał oskarżonego **A. W.** za winnego tego, że:

- w dniu 14 lutego 2017 roku, prowadząc działalność pod nazwą (...) A. W. z siedzibą w W. przy ulicy (...) urządził w lokalu o nazwie P. (...) J. H. znajdującym się w R. przy ulicy (...), w celach komercyjnych gry o charakterze losowym na automatach do gier o nazwach: M. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...) wbrew przepisom art. 6 ust. 1, 14 ust. 1 oraz 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (Dz. U. z 2016r., poz. 471), tj. bez koncesji, poza kasynem gry, bez rejestracji;

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

- w dniu 21 września 2016 roku urządził w lokalu Punkt Gier przy ulicy (...) w R. w celach komercyjnych gry o charakterze losowym na automatach do gier: U. (...) nr (...), H. S. P. nr (...), H. S. nr (...), Silver S. bez numeru, wbrew przepisom ustawy z dnia 19 listopada 2009 roku o grach hazardowych (t. j. Dz. U. 2016.471), prowadząc działalność bez stosowej koncesji, poza kasynem gry oraz bez rejestracji i opinii jednostki badającej, naruszając przepisy art. 6 ust. 1, art. 14 ust. 1, art. 23a ust. 1 i 3 w/w ustawy;

tj. o przestępstwo skarbowe określone w art. 107 § 1 kks

Apelację od powyższego wyroku wniósł obrońca oskarżonego i zarzucił:

1/ obrazę przepisów postępowania, w stopniu mającym znaczący wpływ na wynik sprawy, tj. art. 7 kpk w zw. z art. 167 kpk w zw. z art. 193 § 1 kpk, poprzez nieprzeprowadzenie dowodu z opinii biegłego na okoliczność czy gry na automatach M. (...), o numerze (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...), U. (...) nr (...), H. S. P. nr (...), H. S. nr (...) oraz Silver S. bez numeru, miały charakter losowy;

2/ błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, który miał wpływ na treść tego orzeczenia, poprzez:

- przyjęcie, że gry na automatach M. (...), o numerze (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o numerze (...), U. 10 nr (...), H. S. P. nr (...), H. S. nr (...) oraz Silver S. bez numeru miały charakter losowy, podczas gdy automat nie zostały przebadane przez biegłego posiadającego wiadomości specjalne,

- brak ustalenia okoliczności istotnej dla rozstrzygnięcia w przedmiocie kary wymierzonej oskarżonemu za przypisany mu czyn, tj. czy w odniesieniu do przedmiotowych automatów zapadły decyzje administracyjne o wymierzeniu kar pieniężnych za urządzanie gier na automatach, na podstawie art. 89 ugh;

3/ rażąca niewspółmierność kary grzywny do sytuacji materialnej i możliwości zarobkowych oskarżonego oraz przy zastosowaniu wadliwych kryteriów jej wymiaru, z pominięciem zasady proporcjonalności wynikającej z art. 2 Konstytucji RP, przy uwzględnieniu treści art. 89 ust. 1 ugh.

Mając na uwadze powyższe zarzuty, obrońca oskarżonego wniósł:

1/ zmianę wyroku poprzez uniewinnienie oskarżonego, ewentualnie o uchylenie wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania sądowi I instancji;

2/ przeprowadzenie dowodu z dokumentów:

-decyzji administracyjnej w przedmiocie orzeczenia kar pieniężnych w postępowaniu administracyjnym z tytułu tożsamyh czynów oskarżonego, dotyczących automatów do gier: H. (...) nr (...), H. (...) o numerze (...), H. (...) o

numerze (...), H. (...) o numerze (...), U. (...) nr (...), H. S. P. nr (...), H. S. nr (...) oraz Silver S. bez numeru – na okoliczność kwot kar administracyjnych, których wysokość ma wpływ na wymierzoną sankcję karną,

- informacji o stanie zdrowia partnerki oskarżonego – na okoliczność stanu zdrowia partnerki oskarżonego;

3/ zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz oskarżonego kosztów obrony w postępowaniu odwoławczym według norm przepisanych.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja obrońcy oskarżonego A. W. na uwzględnienie nie zasługiwała. Zasadniczy zarzut apelacji błędu w ustaleniach faktycznych i naruszenia prawa procesowego poprzez odstąpienie przez sąd meriti od dopuszczenia dowodu z opinii biegłego co do charakteru gier zainstalowanych na automatach zakwestionowanych w przedmiotowej sprawie jest całkowicie bezzasadny. Należy jedynie przypomnieć skarżącemu, że w toku kontroli punktów gier w dniach 21.09.2016r i 14.02.2017r funkcjonariusze celnicy przeprowadzili eksperyment procesowy w postaci gier kontrolnych na zakwestionowanych automatach i ponad wszelką wątpliwość wykazały one, że gracze nie mają wpływu na wynik końcowy gry, innymi słowy, gra ma wyłącznie losowy charakter i w żadnym stopniu nie zależy od wiedzy czy umiejętności grającego. Trudno sobie nawet wyobrazić, aby w salonach gier umieszczone były automaty, których wynik gry byłby przewidywalny dla grającego lub też zależał od „zręcznościowego” naciskania na przycisk. Tak oskarżony jak i jego obrońca w toku dotychczasowego postępowania nie wnosili o przeprowadzenie dowodu z opinii biegłego, co zdaje się dobitnie świadczyć, iż fakt losowości gier na automatach nie był przez nich kwestionowany. Pojawienie się tego zagadnienia dopiero w apelacji świadczy o chęci przedłużenia postępowania i tworzenia zrzutów ad hoc. W tej sytuacji nie sposób stawiać sądowi meriti zarzutu nie powołanie biegłego co do charakteru gier na automatach, gdyż mógłby on się spotkać z zarzutem przewlekania postępowania poprzez przeprowadzanie zbędnych dowodów i tym samym generowania kosztów. Generalnie zarzuty i argumenty apelacji w tej części miały charakter czysto polemiczny. W świetle zebranego i prawidłowo ocenionego przez sąd I instancji materiału dowodowego nie ulega wątpliwości, że oskarżony dopuścił się przypisanych mu przestępstw.

Mając powyższe na uwadze i uznając analizę materiału dowodowego dokonany przez sąd rejonowy za prawidłową, Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku w zakresie winy, ani też podstaw do jego uchylenia i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania. Przechodząc do kolejnego zarzutu, a to rażącej niewspółmierności kary, to również ten zarzut na uwzględnienie nie zasługiwał. Wymierzonych oskarżonemu kar tak jednostkowych, jak i łącznej oraz środka karnego, zważywszy na wysoki stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych czynów, nie można uznać za rażąco surowe. Rażąca niewspółmierność wymierzonej oskarżonemu kary zachodzi tylko wówczas, gdy zastosowany ogół dolegliwości karnych za przypisane przestępstwa nie uwzględnia należycie stopnia społecznej szkodliwości czynów oraz nie realizuje w wystarczającej mierze celu kary w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa z jednoczesnym uwzględnieniem celów zapobiegawczych i wychowawczych jakie kara ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a zatem, zarzut rażącej niewspółmierności kary jako zarzut z kategorii ocen może zasadnie podnosić tylko wówczas, gdy kara jakkolwiek mieści się w granicach ustawowego zagrożenia, nie uwzględnia jednak w sposób właściwy zarówno okoliczności popełnienia przestępstwa, osobowości sprawcy, jak i stopnia zawinienia – innymi słowy, gdy jest w społecznym odczuciu karą niesprawiedliwą. Takich cech nie posiada orzeczona wobec oskarżonego kara, dlatego i w tej części brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Fakt wymierzenia oskarżonemu kar pieniężnych w trybie przepisów ustawy o grach hazardowych z tytułu odpowiedzialności administracyjnej w żaden sposób nie zmienia oceny o konieczności poniesienia przez oskarżonego kary grzywny w rozmiarze ukształtowanym przez sąd rejonowy. Okoliczności na które wskazuje obrońca, a wiążące się z sytuacją materialną oskarżonego, były uwzględnione przez sąd meriti przy wymiarze kary. Należy zwrócić uwagę, że oskarżony prowadził (o czym świadczą liczne wyroki skazujące) szeroką i niezwykle dochodową działalność z czego czerpał spore zyski.

Z tych względów Sąd Okręgowy utrzymał w mocy zaskarżony wyrok.

Sędzia Sądu Okręgowego

Jacek Myśliwiec